

DELFI ROCA

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

El que volen amagar

La informació de l'ús dels béns públics ha de ser transparent

L'acord dels set comuns sobre la difusió dels plens ens hauria de fer tenir la mosca rere l'orella. Volem establir un protocol col·lectiu per definir en quines condicions s'han de difondre les gravacions de les sessions de Consell de Comú. Les corporacions han de decidir quines sessions i reunions estaran obligats a enregistrar i difondre i quines no. Dit altrament, dibuixaran una línia entre la transparència política i la protecció de les dades de caràcter personal. Estan lligats pel respecte a la norma que estableix que els plens comunals són públics. Però alhora volen evitar divulgar informacions respecte als tractes de la corporació amb els particulars. I això per què?

Quan una institució pública acorda quelcom amb un particular, el tracte també ha de ser públic. És una norma bàsica de la transparència deguda. Si més no en la política progressista. La informació respecte a l'ús dels béns públics, que són de tots, ha de quedar registrada. S'ha de poder consultar en qualsevol moment, pels canals adients, sense recança. Altrament, es podria interpretar que amb els béns públics, que, repetim, són de tots, es fan tripijocs en benefici d'uns pocs.

En qualsevol cas, fan bé els cònsols de preocupar-se de la difusió de les seves reunions. Perdó, ens referim a les reunions dels plens comunals. Perquè les anomenades reunions de cònsols no s'han enregistrar mai. Aquestes reunions es fan, teòricament, per posar en comú estratègies i

coordinar esforços entre les set parròquies. La realitat, temem, és que són un contrapoder a l'Estat. És, doncs, una entitat 100% política i informal, que no apareix a la Constitució del 1993.

Tant se val, la preocupació de la *prohomenia* s'hauria de centrar en la seva imatge. Això és vàlid tant per als Comuns, com per al Consell General, com per al Govern. Avui dia, quan la tecnologia ha fet possible el que s'anomena la política vigilada, la

Quan una institució arriba a un acord amb un particular, el tracte ha de ser públic

Les reunions de cònsols, tot un contrapoder, no s'han enregistrar mai

La informació respecte a l'ús dels béns públics ha de quedar registrada

imatge personal és cabdal. Estem immersos en un món logarítmic, en el qual molta gent lluita per destacar. Així mateix, la política viu en hores baixes. Desafecció, abstencionisme, manca de confiança, etc. en són la prova.

Per aquest motiu no sembla el moment més adient per restar

transparència a la cosa pública. Ans al contrari. Cal impulsar la popularitat de l'acció política, tant de les institucions públiques com dels òrgans de representació popular. L'objectiu ha de ser atreure la ciutadania a participar en la conversa política. Aleshores, es podrà retornar l'esperança a aquells que volen canviar alguna cosa a fi de bé.

És a dir, si els nostres representants polítics es prenguessin seriosament la seva imatge, no farien el que fan. Vist que tenen dificultats lectores, d'expressió corporal, d'oratoria i dialèctica, han de posar-hi remei a fi d'atreure el seu públic.

D'entrada, haurien d'assistir a cursos d'interpretació per remeiar dites mancances comunicatives. En segon lloc, haurien de manar que es canviïn les càmeres de les sales de plens. Sobretot les del Consell General, per tal d'evitar l'actual desfilada de parietals més o menys ben pentinats o poblats de cabells. Tot seguit, haurien de renovar la pròpia vestimenta, adaptant-la a les tendències actuals. En acabat, haurien de modernitzar tota la tecnologia digital institucional, amb la finalitat de facilitar la conversa amb la ciutadania.

Comptat i debatut, Andorra és un país madur, tecnològicament parlant. Seria una ximpleria no aprofitar-ho per fomentar la conversa política entre la població. Toca als polítics fer els canvis necessaris per fer-la atractiva entre la població. Encara que no es podrà fer tirant la pedra i amagant la mà.